

TZOPTZ ΠΕΛΕΚΑΝΟΣ

**«Θα σεβόμαστε
την ύπαρξή μας»**

Ο ελληνικής καταγωγής συγγραφέας αστυνομικών μπεστ σέλερ Τζορτζ Πελεκάνος μιλάει στην «Κ». **Τέχνες & Γράμματα, σελ. 1**

Θα σεβόμαστε την ύπαρξή μας

Ο ελληνικής καταγωγής συγγραφέας αστυνομικών μπεστ σέλερ Τζορτζ Πελεκάνος μιλάει στην «Κ»

Συνέντευξη στην ΤΑΣΟΥΛΑ ΕΠΤΑΚΟΙΛΗ

Ο πρώτος του νέου του βιβλίου, ο Μάικλ Χάντσον, είναι πρώτην εγκληματίας που αποφυλακίζεται και επιστρέφει σε μια Ουάσιγκτον εντελώς διαφορετικά: πολλά πάλι ποτέ κακόφημα μαγαζά έχουν μετατραπεί σε μοντέρνες μπραρίες με κήπο ή σε ανθοπωλεία. Το μόνο που δεν έχει αλλάξει είναι η δύσκολη επιλογή, για τον ίδιο, ανάμεσα στον πειρασμό του εγκλήματος και στο να κάνει το σωστό. Αγωνίζεται να βρει τη θέση του σε αυτόν τον νέο κόσμο, πριν χάσει την έλεγχο.

To ξέρει καλά αυτό το δίλημμα ο Τζορτζ Πελεκάνος. Στο «ντάινερ» του πατέρα του, στην Ουάσιγκτον, όπου δούλεψε από τα έντεκα χρόνια του, και στις γειτονίες στις οποίες μεγάλωσε, συνάντησε μεθώπους που προσπαθούσαν σκληρά για να ξεχωρίσουν, αλλά και περιθωριακούς νεαρούς που δεν είχαν πρόσβαση στη μόρφωση, μάρους άνεργους και χωρίς iατρική περιθάλψη, διεφθαρμένους αστυνομικούς. Ο ίδιος εργάστηκε ως λαντζέρος, μάγειρας, πωλητής σε κατάστημα παπούτσιών και μπάρμαν πριν εκδοθεί το πρώτο του βιβλίο, το 1992. Οι δύο όψεις του αμερικανικού ονείρου έχει πλάνωνται, λοιπόν, στα βιβλία του.

Μίλησα με τον ελληνικής καταγωγής συγγραφέα αστυνομικών μυθιστοριών (που έχουν γίνει μπεστ σέλερ), πραγματικό και σεναριογράφο (της θυριδικής τηλεοπτικής σειράς «The Wire» και του ντοκιμαντέρ «The Pacific»), μια παραγωγή των Στίβεν Σπιλμπεργκ και Τομ Χανκς, μεταξύ άλλων, καθώς και του πιο πρόσφατου «The Deuce» με τον Τζέιμς Φράνκο) με αφορμή το «Ο άνδρας που επέστρεψε», το οποίο θα κυκλοφορήσει στα τέλη Μαΐου από τις εκδόσεις Πατάκη, σε μετάφραση του Αντώνη Καλούρη, για το πώς βιώνει την πανδημία στις ΗΠΑ, για τις επιρροές του και το «κάυστρο» που κινεί τη μηχανή της έμπνευσής του, αλλά και για το ελληνικό «κομμάτι του».

Η κουβέντα μας έκλεισε με μια ευχή: «Μακάρι αυτή η συνέντευξη να γινόταν στη Σπάρτη (σ.ο. τόπος καταγωγής των γονιών του). Να μιλούσαμε τρώγοντας μεζέδες και πίνοντας κρασί σε μια ταβέρνα», μου είπε. «Και τι πρόποση θα κάνατε;» τον ρώτησα. «Stin ygia mas! Τι άλλο;»

— Πώς είναι αυτή τη στιγμή η κατάσταση στις ΗΠΑ;

— Ο ρυθμός μετάδοσης του ιού φαινεται να έχει μειωθεί αισθητά, αλλά αυτό οφείλεται όχι στη στρατηγική της κυβέρνησης, αλλά στο γεγονός ότι μεγάλο ποσού πολιτών πήρε μέτρα αυτοπειριορισμού.

“

Στις ΗΠΑ η δημοκρατία πράγματι κινδυνεύει, γιατί οι σπουρινοί κυβερνώντες έχουν πολιτικοποιήσει την πανδημία.

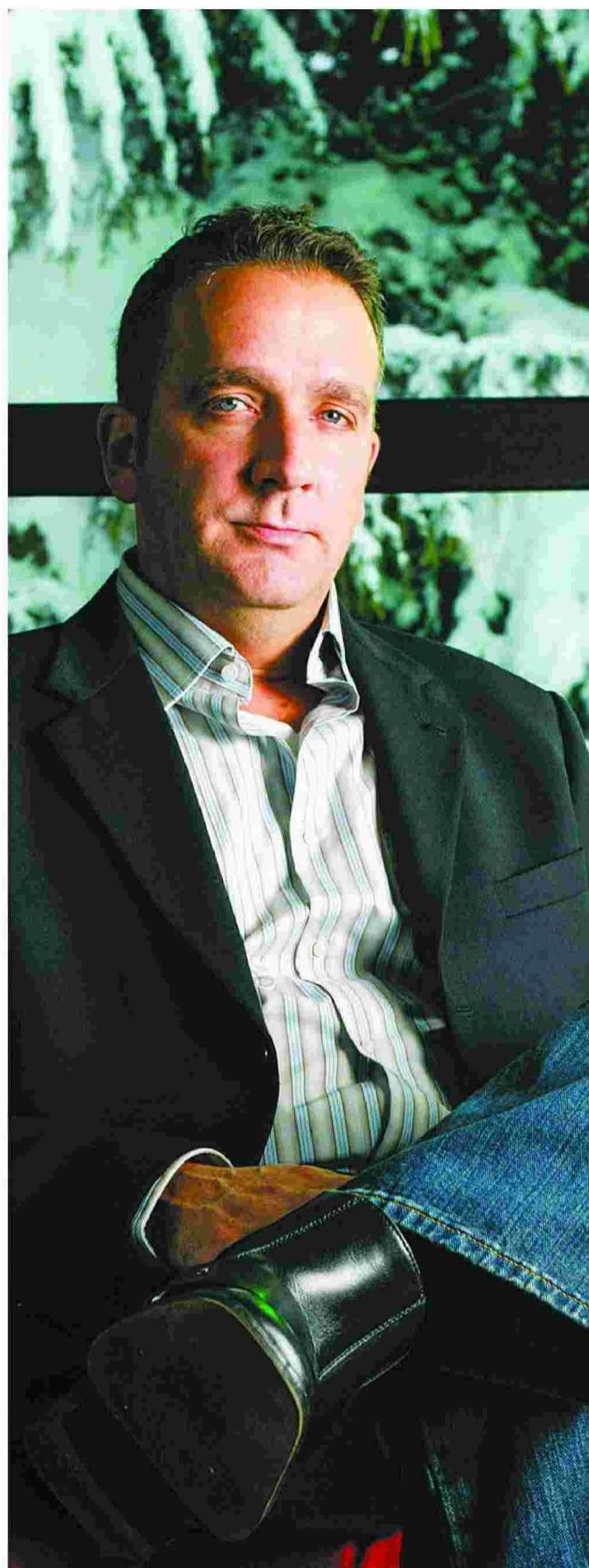
Δεν υποκρίνομαι ότι είμαι περισσότερο Ελληνας από όσο πραγματικά είμαι στις ΗΠΑ γεννήθηκα, Αμερικανός είμαι. Αλλά ανατράφηκα ως Ελληνοαμερικανός και είμαι υπερήφανος γι' αυτό.

Ο κορωνοϊός θα είναι μαζί μας για πολύ καιρό – σίγουρα μέχρι το τέλος του 2020. Φοβάμαι ότι οι βεβιασμένες κινήσεις και αποφάσεις, ώστε οι εργαζόμενοι να επιστρέψουν όσο το δυνατόν συντομότερα στις δουλειές τους, είναι πολύ επικινδυνές. Και όμως, είναι πολλοί οι υπέρμαχοι αυτής της άποψης.

— Είχατε φανταστεί ποτέ ότι θα ζούσατε μια τέτοια κατάσταση;

— Δεν αιφνιδιάστηκα, αυτό είναι σίγουρο. Ανέκαθεν πίστευα ότι το τέλος του κόσμου είναι πιθανότερο να έρθει με το τοίμητρα ενός κουνουπιού παρά με την έκρηξη μιας ατομικής βόμβας. Αυτή η πανδημία δεν θα σημάνει το τέλος του κόσμου, βέβαια, αλλά θα κάσουμε πολλούς αγαπημένους μας ανθρώπους. Μόνο αυτή την εβδομάδα, δύο γνωστοί μου πέθαναν από COVID-19. Δεν είναι σενάριο, είναι πραγματικότητα.

— Ξώρες ισχυρές, όπως οι ΗΠΑ, που θα περιμένει κάποιος να βρίσκονται στην πρώτη γραμμή αυτού του «πολέμου», δεν ανταποκρίνονται στις προσδοκίες της

«Μου παίρνει αρκετό χρόνο για να σκεφτώ μια ιδέα. Αυτό είναι για μένα το δύσκολο κομμάτι. Από εκεί και πέρα, αφού ολοκληρώσω την αποπούμενη έρευνα και αρχίσω το γράψιμο, θα «κυλήσει». Το βλέτια σαν οποιαδήποτε άλλη δουλειά, που πρέπει κάθε μέρα να προχωράει. Και, ειλικρινά, ποτέ δεν έχω μπλοκάρει. Δεν υπάρχει τέτοιο πράγμα από τη στιγμή που θα καθίσω μπροστά στο χαρτί ή στον υπολογιστή. Ιωσί γιατί έχω αποδεχθεί ότι δεν είναι ανάγκη να είναι σπουδαίο εξαρχής, ή γράψω. Θα το ξαναδώ, θα κάνω αλλαγές, θα το επεξεργαστώ ξανά και ξανά. Με λίγα λόγια, λέω στον εαυτό μου: δουλειά είναι, κάνε την!»

διεθνούς κοινότητας. Οι πηγείσες και οι ιδεολογίες δοκιμάζονται σήμερα;

— Είναι φανερό ότι η κυβέρνηση Τραμπ απέτυχε με κάθε τρόπο που θα μπορούσε να διανοθεί κανείς όχι μόνον να ελέγχει αποτελεσματικά την εξάπλωση της επιδημίας, αλλά και να μιλήσει με ειλικρινεία, με ευθύτητα. Πολλοί πολίτες πήραν τον έλεγχο στα χέρια τους, αποφασίζοντας να μείνουν στα σπίτια τους. Οσοι θέλουν αυτήν την κυβέρνησην να είναι πιο αρκετή στην ΗΠΑ γεννήθηκα, Αμερικανός είμαι. Άλλα ανατράφηκα ως Ελληνοαμερικανός κι είμαι υπερήφανος γι' αυτό.

— Οι άνθρωποι φοβούνται, οι οικονομίες καταρρέουν. Πιστεύετε ότι κινδυνεύει η δημοκρατία;

— Θα μηλίσω, και πάλι, για τις ΗΠΑ: η δημοκρατία πράγματι κινδυνεύει, γιατί οι σπουρινοί κυβερνώντες έχουν πολιτικοποιήσει την πανδημία. Το μόνο που τους ενδιαφέρει είναι να επανεκλεγούν και έφερουν πολύ καλά ότι μια βαριά πληγμένη οικονομία θα θέσει σε κίνδυνο τις φιλοδοξίες τους. Γι' αυτό σκέφτονται να «ανοίξουν» ξανά τη χώρα, χωρίς να υπολογίζουν ότι έτοιμοι είναι από την πορεία της πανδημίας.

— Εσείς φοβάστε τον ίδιο;

— Οχι. Τον σέβομαι, όμως. Λαμβάνω κάθε δυνατή προστασία, καθώς προσπαθώ να μένω υγιής, από μέρα σε μέρα.

— Αλλήλεια, πώς περνούν οι ημέρες σας στην καραντίνα;

— Εχω μια ρουτίνα και την την τηλεοπτική. Περπατάω καθημερινά στο δάσος, κάμποσα κιλιόμετρα. Δουλεύω στο γραφείο μου, στο υπόγειο του σπιτιού μας. Διαβάζω αρκετά βιβλία και τα βράδια πίνω ένα-δυο ποτηράκια κρασί, βλέπωντας φιλμ νουάρ και γουέστερν. Και ναι, τρώω πολύ. Το Πάσχα, ένας φίλος μάς έφερε παστίτσο. Το άφορε στο κατώφλι κι έφυγε επίσημε, προσέχουμε. Ήταν πεντανόστιμο.

— Πιστεύετε ότι θα μας αλλάξει η πανδημία; Και αν ναι, με ποιον τρόπο;

— Είμαι πάντα αισιόδοξος. Θεωρώ πως οι άνθρωποι καταφέρουν να βγουν αλώβιτοι από αυτήν τη δοκιμασία θα σέβονται στο εξής περισσότερο την ύπαρξή τους.

— Τι μαρτυρεί την ελληνικότητά σας στις συνήθειες, ισως και στην νοοτροπία σας;

— Είμαι πάντα γνωρίζετε, ο πατέρας μου, ο οποίος πήρε στην Αμερική τη δεκαετία του 1920, γεννήθηκε στη Σπάρτη, από εκεί καταγόταν και η μητέρα μου – είμαι 100% Σπαρτιάτης, δηλαδή. Από τους γονείς μου

έμαθα τη σημασία της οικογένειας αλλά και της πιθκής σε θέματα δουλειάς. Μου κληροδότησαν αρκετά ελληνικά «τελετουργικά», την αγάπη για το φαγητό και πολλά άλλα που διαμόρφωσαν την ελληνική μου ταυτότητα. Μεγάλωσα στην Αγία Σοφία, όπου η μπτέρα μου έκανε μάθημα στη Ελληνόπολη κάθε Κυριακή, μετά τη λειτουργία, επί είκοσι πέντε χρόνια. Στον περιβόλο αυτής της εκκλησίας απέκτησα φίλους με τους οποίους ακόμη συμπορεύμαστε. Δεν υποκρίνομαι ότι είμαι περισσότερο Ελληνόπολης πατέρας από όσο ο πατέρας μου.

— Μπορείτε να μου περιγράψετε τον τρόπο που μια ιδέα περνάει στη σελίδα, γίνεται λέξις, βιβλίο ή σενάριο; Υπήρξαν φορές που απλώς... μπλοκάρατε;

— Μου πάρωνε αρκετό χρόνο για να σκεφτώ μια ιδέα. Αυτό είναι για μένα το δύσκολο κομμάτι. Από εκεί και πέρα, αφού ολοκληρώσω την αποπούμενη έρευνα και αρχίσω το γράψιμο, θα «κυλήσει». Το βλέτια σαν οποιαδήποτε άλλη δουλειά, που πρέπει κάθε μέρα να προχωράει. Και, ειλικρινά, ποτέ δεν έχω μπλοκάρει. Δεν υπάρχει τέτοιο πράγμα από τη στιγμή που θα καθίσω μπροστά στο χαρτί ή στον υπολογιστή. Ιωσί γιατί έχω αποδεχθεί ότι δεν είναι ανάγκη να είναι σπουδαίο εξαρχής, ή γράψω. Θα το ξαναδώ, θα κάνω αλλαγές, θα το επεξεργαστώ ξανά και ξανά. Με λίγα λόγια, λέω στον εαυτό μου: δουλειά είναι, κάνε την!

— Οπως ο Τζέιμς Ελρόι με το Λος Αντζελες και ο Ιαν Ράνκιν με το Εδιμβούργο, φιλοτεχνήτε στα βιβλία σας το πορτρέτο μιας πόλης. Τι αγαπάτε περισσότερο στην Ουάσιγκτον;

— Είναι το ισθίο στην οποία σε αυτή τη